

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De iniurijs. Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

crimen cum Christiana perpetraverint, eadem, qua Christiani, plebetti sunt P. Fiehard. relatus in Syntag. opin. commun. to. 1. tit. 30. de 5 Iudeis cap. 4. Christianus vero cognoscens Iudeam, vel Saracenam capitali pena plectendus est, si eut Sodomitæ, & ij, qui cum brutis nefariè coeunt secundum Bonifac. de Vitalin. in tit. de Raptor. in fin. quem refert, & sequitur Graff. par. 2. lib. 2. cap. 23. num. 37.

6 Quares 2. qua pena puniantur Christiani, qui capti à Saracenis, vel Iudeis Christianam fidem abnegarunt?

Resp. quod si sponte comparuerint, & dicant, se adhuc fidem corde retinuisse, tunc abiurant ut vehementer suspecti, & alię pœnitentia salutares iniunguntur, exceptis pueris, rusticis, feminis, & alijs similibus personis, qui propter eorum simplicitatem solent abiurare de leui; si vero fatentur, se verè fidem abnegasse, hoc casu ut formales heretici abiurant, & grauiores pœnitentia imposuntur. Geniens in Prax. Archiep. cap. 68. num. 12. Dian. par. 4. tr. 7. ref. 3. ubi citat Aloys. Bariol. in Aphor. lit. P: ver. Pueri §. 2. Pegg. in Direct. Inquis. par. 2. comm. 59. Ricciull. de Iur. person. lib. 6: cap. 5. numer. 7. & seq.

Sed si non sponte comparuerint, & confiteantur facta apostatica absque intentione abnegandi fidem, super intentione torquentur: & si post torturam legitimè adhibitam in negativa perfistant, abiurant similiter ut vehementer suspecti: si vero intentionem pra-

uam confiteantur, tamquam formales heretici abiurant, & ultra abiurationē puniuntur arbitrio Iudicis, qui considerare debet qualitatem metus illati, & personæ delinquentis, ut d. Pegg. loco cit. & alij apud Dian. ubi supra ref. 3.

S V M M A R I V M.

- 1 Iniuria illata clericis an sit mixta fori.
- 2 Quādo clericus possit pro sua, vel suorum iniuria absque irregularitatis metu agere coram Iudice sacerulari.
- 3 In quo casu cestet actio iniuriarum.
- 4 Iniuria unī facta toti familie, tōtique agnationi facta censetur.
- 5 Illata iniuria unī de collegio, vel universitate quando possit agere Universitas, vel collegium nomine proprio.
- 6 Iniuria quibus modis fiat.
- 7 Inferens iniurianz qualiter plectendus.
- 8 Si non appareat, quis nam coparet iniurias dicere, neuter de iniuria tenetur.
- 9 Quid si inter plures homicidium committatur unico vulnere, & ignoretur, quis occiderit.
- 10 An veritas coniūti excusat ab iniuria.
- 11 Clerici laicos iniuriantes quomodo debeant eis satisfacere.
- 12 Quando Iudei possit cognoscere de iniuria sibi illata.
- 13 Qua pena multandus sit qui alapa percudit Potestate.

CAP.

C A P. XIII.

De Iniurijs.

S.J.

An iniuria illata Clerico, sive alijs personis Ecclesiasticis sit mixta fori.

cap. 27. num. 226. Graff. loco citato
num. 41.

3 Obserua tamen, quodquādo agitur ciuiliter ad extimationē iniuriaz, nō potest offensus postea age re criminaliter, ut decisum resert Ricc. in Collect. dec. 138. par. 1. vbi etiam dicit, quod cessat actio iniuriarum, si quis propria auctoritate vendicarerit iniuriam sibi illatam, etiamsi fuerit primō provocatus.

Obserua 2. quod iniuria vni facta toti familie, tortique agnationi facta cēsetur ita, vt cuilibet actio competit Bart. & alij in Lex cornelia ff. de Injur. agere tamen ad priuatum suum commodum, vt sibi pœna, vel quid aliud applicetur, competit tantum principali offendō, eique qui habet offensum in sua potestate, vt Patri respectu filij, vel marito respectu vxoris Surd. dec. 89. num. 1. Ricc. in Collect. dec. 138. par. 1. & dec. 3777. par. 8:

5 An vero illata iniuria vni collegio, vel vniuersitate possit agere vniuersitas, vel collegium, nomine proprio? Resp. affirmatiue, si contumelia, vel iniuria resipiat vniuersitatē Guid. Pap. dec. 464. nu. 2:

6 Obserua 3: quod iniuria fit tā voce, quam scriptis, tam agendo, seu accusando, quam excipiendo: vtroq; enim modo fama. & existimatio proximi lēditur: & ideo qui crimen alteri opposuit, & illud non probauit, actione iniuria rum tenetur Ricc. in Collect. decisi. 3777. par. 8: vbi citat Surd. dec. 89: n. 2: Magon: dec. Flor. 25: n. 2: & 7. §. II.

1 Esp. affirmatiue, sive de ea agatur ciuiliter, siue criminaliter Guid. 4 Pap. dec. 562. vbi dicit, quod ita sensatur Ricc. in Collect. decisi. 138. p. 1. & dec. 2303. p. 6. vbi citat Vnu. dec. 27. Ann. all. 146. Enant. dec. 597. Marcell. Vulp. in Prax. iudic. cap. 27. per tot. vbi etiam asserit, quod ex officio potest procedi contra iniuriantem personas ecclesiasticas.

2 Hinc sit, vt clericus tam pro sua, quam tuorum iniuria absque irregularitatis metu agere possit coram Iudice seculari etiam criminaliter, præmia tamen protestatione, quod ad pœnam sanguinis non intendit, etiamsi pro certo sciat, Iudicem ad pœnam sanguinis processurum Graff. p. 1. lib. 2. cap. 62. num. 32. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 4. ref. 247. & in Collect. decisi. 618. p. 3. vbi addit, quod hec protestatio reddit accusatorem immunit, etiāsi accusator habeat animum protestationi contrariū: hoc tamen procedit in foro fori: non autem in foro conscientia: & ideo tunc esset irregularis, licet occultus, quia ius non requirit protestationē mendacem, & fraudulentam, vt dicit Nau. in Man.

443

§. II.

*Quia pœna puniantur inferentes
injuriā;*

Resp. quod secundum ius cōmune arbitria pœna pleantur Guid. Pap. decif. 562. Clar. in Pract. crim. §. Injuria vers. sed querio Graff. par. 2. lib. 3. cap. 4. n. 4. & ut plurimum in exilium mittuntur Ricc. in Collect. decif. 1783. p. 5. vnde delictum occasione injuriae perpetratum pœna etiam extraordinaria esse puniendum dicit idem Ricc. in Collect. decif. 1841. par. 5. potest etiam injuriā passus a iudice petere, ut iniuriantem condemnaret; vel ad petendam sibi veniam, vel ad estimacionem injurie. Gratian. dec. Rot. March. 199. quem refert, & sequitur Ricc. in d. Collect. decif. 3777. par. 8. tunc autem non attenditur quantitas deducta ab iniuriato, sed index consideratis omnibus circumstantijs, & qualitatibus angebit, vel minuet quantitem pro suo arbitrio. §. Pœna autem Instit. de Injur. Surd. d. decif. 89. nū. 9. Vnde si quis calore iracundia, vel prouocatus in alium verba iniuriosa proferat, mitius punitur, Ricc. in Praxe:for. eccles. par. 1. ref. 583. & in d. Collect. decif. 3777. par. 8. Graff. par. 2. lib. 2. cap. 17. nū. 28. vbi etiam dicit, quod si non apparet, quis ceperit iniurias dicere, neuter de iniuria tenetur: quemadmodum si inter plures homicidium committatur unico vulnere, & ignoretur, quis occiderit, omnes sunt absol-

uendi Peguen. dec. 63. quem refert Ricc. in Collect. dec. 129. par. 1.

Addit Magon. dec. Rot. Flor. 25.

10 Ricc. in collect. dec. 138. par. 1. quod veritas cōsūtij excusat ab iniuria contrarium tamen videtur verius: quia quæ tangunt ignominiam alicuius detegi prohibentur, ita Graff. d. par. 2. lib. 2. cap. 17: nū. 23. & 24. & banc contraūrem dicit Clar. in d. S. Injuria vers. itē quo in fin.

11 Observa tamen, quod licet Clerici laicos iniuriantes debeant eis competenter satisfacere, non tamen decet, quod clericū aedant genua, vel aliud faciant, quod tendat in opprobrium clericū. quando 86. dist. Graff. d. par. 2. lib. 2. cap. 17. nū. 38.

§. III.

*An Index possit cognoscere de
injuria sibi illata:*

Resp. quod Principes, & alij nō recognoscentes superiorem possunt de iure, & absoluta potestate cognoscere de tali iniuria, siue fuerit manifesta, siue occulta. I. I. C. si quis Imperat. e. Guijasius & ibi gloss. 23. q. 4. licet de honestate deberent potius causā delegare, et ex c. 1. de maled. obseruat Graff. decif. cas. conse. par. 2. lib. 3. nū. 14. n. 5. inferiores vero non possunt de iniuria sibi facta cognoscere, nisi sit notoria, & illata ratione officij cap. Romana de Pen. in 6. quia cū in notorijs nō requiratur causa cognitio c. demandista i. q. 2. sic cum sit Romana de Appel. non possunt dici iudices in-

Ooo cau-

causa propria, sed potius iuris exequutores Gay:lib.1.par.39.
Triuisan.dec.10.num.34 quos refert Ricc.in Collect.de:if.138.par.1
nec possent in tali casu ut suspe-
cti recusari Graff.loco cit.d.cap.4:
num.4. quod procedit, quando
pena pro tali delicto esset à iure
expressa, secus si esset arbitraria
Graff. ubi supra, & alij Doctores
relati in Syntag.opin.sommun.tit.
de Injur.cap.1. versi*iniuria* quan-
do est notoria.

Hinc infert Ferr. qq:mor.par:1
q.87. nro.4. quod potest Iudex
ecclesiasticus punire laicos, qui
eoram ipso aliquam irreuerentiam
committunt: & tunc punire de-
bet in continentia sine alia accu-
satione, & iuris ordine præter-
misso, ut dicit Ricc. loco cit. quem
admodum Iudex sine processu, &
cause cognitione procedere po-
test contra filios obsequia paren-
tibus non praestantes l. nec quicquam
de plano, ubi Bart. ff. de offic: Pro-
consita etiam potest Prelatus pu-
nire suum subditum pro propria
iniuria, modo id faciat extra iu-
dicium animo corrigendi iuxta
glos.in cap. & qui emendat dist.45.
Graff.d.par:2.lib:3.cap.4.nu.5.

Obserua tamen, quod Iudex
pro iniuria occulta sibi illata po-
test capere delinquentem, & in-
custodiam ponere Principi, seu
Superiori referuando cognitio-
nem, ut dicit Graff.loco cit.n.21.

Si vero iniuria, quæ infertur in
personam Iudicis redundaret in
Deum, & in ecclesiam, tunc Iudex
potest, & debet iniuriam illam
vindicare si re sit manifesta, siue

sit occulta iuxta glo.in cap. se quis
erga ver.priuetur 2.q.7.S.Th.2. 2.
q.108.art.1.ad 4. quemadmodum
Iudex punire potest iniuriam,
quæ remp. respicit l. 1. C. de off.
eius qui vic. &c. quamvis recusari
possit ut suspectus, cum secunda-
rio personam eius respiciat Graff.
ubi supra num.6.

¹³ Queres, qua pena plectendus
sit qui alapa percutit Potestatē?
Resp. quod pena capitis punitur,
ut decisum refert Ricc. in Collect.
decis.1783.par.5. vbi tamen sub-
dit, quod alapam Iudici non pro
tribunali, sed inferiori loco infe-
rens, non est damnandus pena
mortis. si vero Potestati, seu alijs
officialibus resistentiam faciat, ar-
bitratia pena punitur, idem Ric.
in Collect.dec.559.par.3. inferens
vero alapam famulo. Curię pena
exilii multatur Grammat.dec. 14.
Ricc.in Collect.dec.1514.par.5.

S V M M A R I V M.

- 1 Auctor libelli famosus ab utroque
Iudice ecclesiastico videlicet, &
seculari punitur.
- 2 Quæ sit pena huius criminis de iu-
re ciuiti, & quæ de iure canonico.
- 3 Conficiens libellū famosū cōtra star-
tū ordinis Predicatorū, vel Mi-
norū excommunicatiōne incurrit.
- 4 Quid si conficiat similē libellū con-
tra alias Religiones, quibns com-
municata sunt priuilegia Pre-
dictorum, & Minorum.
- 5 Et quid si conficeret libellū hu-
miliandi contra particularem
Religionem.
- 6 Referuntur casus in quibus su-
predicta pena non habet locū.

7 Quæ